

A Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.529/2023/4.
A felperes:	felperes (felperes címe.)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe) (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Tordai Gábor)
Az alperes:	Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Rendőr- főkapitányság (3527 Miskolc, Zsolcai kapu 32.)
Az alperes képviselője:	dr. Gál Mária kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közzszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (11. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 6.K.700.256/2023/10. számú ítélete

Í T É L E T:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2020. január 1. napjától 2022. december 31. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként a helységi Rendőrkapitányságon helyszínelő beosztásban teljesített szolgálatot. A perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztásába nem tartozóan rendszeresen látott el sebességellenőrzési – ezen belül traffipax-kezelési, leállítási –, fokozott ellenőrzésekhez kapcsolódó – közlekedésrendészeti ellenőrzési, összevont fokozott ellenőrzési – feladatokat,

közrendvédelmi járőr küldésekben való részvételeket, ellenőrzés¹ ellenőrzéseket, ellenőrzés² ellenőrzéseket, rendezvénybiztosítási – ezen belül forgalomirányítási – feladatokat, valamint más rendőrkapitányság illetékességi területén helyszínelési feladatokat, ellentételezés nélkül. Az emiatt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozatszám¹ számú határozatával annak megalapozatlansága miatt elutasította.

A felperes keresete, az alperes védirata

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a perbeli időszakra bruttó 1.391.400 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjaira és (5) bekezdésére, továbbá a közlekedési balesetek és a közlekedés körében elkövetett más bűncselekmények esetén követendő rendőri eljárás szabályairól szóló 60/2010. (OT 34.) ORFK utasításra (továbbiakban: 60/2010. ORFK utasítás), a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BM rendelet) 10. § (2) bekezdésére, illetve a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet 35. § (6) bekezdésére alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 100%-ában határozta meg.

[3] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját ésösszecszerúségét is vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.391.400 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, a 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a belügyminiszter irányítása alatt álló, a rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. számú mellékletében, a 33/2015. BM rendelet 10. § (2) bekezdésében, valamint a 60/2010. ORFK utasítás 2. pont m) alpontjában továbbá a III-XII. fejezeteiben foglaltakra alapította. A tényállást a perbeli okiratok, valamint Tanúl tanúvallomása alapján állapította meg; utóbbi alapján elfogadta annak a tényét, hogy a felperes havonta, rendszeresen, szolgálatai mintegy 70%-ában sebességellenőrzési feladatokat végzett a helysége Rendőrkapitányság illetékességi területén, illetve havi rendszerességgel részt vett fokozott ellenőrzésekben, ellenőrzés¹ ellenőrzéseket végzett, rendezvénybiztosítási – ezen belül forgalomirányítási – feladatokat látott el, járőr küldéseket néhány alkalommal teljesített. Rögzítette, hogy a felperes helyszínelő beosztásba került kinevezésre, viszont a

szolgálatok jelentős részében járőrbeosztásba tartozó közlekedésrendészeti feladatokat látott el. Megállapította, hogy a munkaköri leírásban megjelölt közlekedésrendészeti feladatok nem adtak felhatalmazást az alperesnek arra, hogy a felperessel sebességmérési, fokozott ellenőrzés keretében forgalomellenőrzési feladatokat, továbbá közlekedésrendészeti járőri feladatokat is végeztesen. A 60/2010. ORFK utasítás a felperes esetében egyértelműen meghatározta az ellátandó feladatok körét, amelyet az alperes korlátlanul nem bővíthet. A bírói gyakorlatra hivatkozva kiemelte, hogy az alperesnek, mint munkáltatónak a felperes beosztásához igazodóan kell meghatározni a ténylegesen végzett feladatokat, az nem fedhet le több másik beosztást. E nélkül teljesen kiüresedne a besorolásra, az illetményre és a megbízásra vonatkozó szabályozás. Az alperes tehát szabadon csak egy adott beosztáson (munkakörön) belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat, a jogszabály által szabályozott besoroláshoz és illetményhez kötve van. A hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával többletfeladatként. E körben a munkáltató jogszerűen megbízhatja olyan feladatok elvégzésével, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódnak, azonban ez a joga nem sértheti az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra való jogosultságát. A felperes a helyszínelő beosztása mellett folyamatosan a beosztásához nem tartozóan többletfeladatot látott el, amelyek a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése alapján a megbízási díjra való jogosultságát megalapozták. Nem nyert bizonyítást azonban, hogy a többletfeladatokat a járőri státuszok betöltetlensége miatt kellett ellátnia, ezért a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja alapján a kereset jogalapját nem látta fennállónak. Az ellátott többletfeladatok jelentős mértékére, eltérő beosztáshoz tartozásukra, továbbá azok folyamatos, a saját munkakör mellett, a munkaidő jelentős részében történő ellátására tekintettel a megbízási díjnak az illetményalap 100%-ban történő megállapítását nem találta eltúlzottnak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával kérte a kereset elutasítását. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdését tévesen értelmezte, sérti a 33/2015. BM rendelet 10. § (2) bekezdését és a 30/2015. BM rendelet 2. számú mellékletét, továbbá tévesen értelmezte a 60/2010. ORFK utasítás 2. pont m) alpontját. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a tényállást és a jogszabályi rendelkezéseket helyesen állapította meg, de azokból téves következtetésekre jutott, ezért a döntése érdemben jogszabálysértő. Tévesen és jogszabálysértő módon állapította meg az elsőfokú ítélet [41] bekezdésében, hogy a helyszínelői beosztásba sebességmérési, járőri, fokozott ellenőrzés keretében történő forgalomellenőrzési feladatok nem tartozhatnak bele. A 60/2010. ORFK utasítás 2. pont m) alpontjában írtak figyelmen kívül hagyásával állapította meg, hogy a felperes a beosztásába nem tartozó többletfeladatokat látott el. A 60/2010. ORFK utasítás a norma címéből is egyértelműen a rendőri eljárás szabályait és nem a helyszínelő beosztást betöltő hivatásos állományú személyek munkaköri feladatait tartalmazza. Nem kizárólag a helyszínelő beosztást betöltő személyek feladatait szabályozza, de a helyszínelő beosztásba tartozó feladatok közül kizárólag a közlekedési balesetekkel és a közlekedés körében elkövetett bűncselekményekkel kapcsolatos feladatokat tartalmazza. Mindezek miatt jogszabálysértően állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a 60/2010. ORFK utasítás egyértelműen, kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét. Csak ezeknek a feladatoknak az ellátása a felperes munkaidejét ki sem töltené, ezért ezek mellett az

alperes kezdetektől további általános közlekedésrendészeti feladatokat határozott meg a számára, azonban egyetlen olyan feladatkört sem írt elő, amely a felperes betöltött munkaköréhez nem kapcsolható. Ezen feladatok között lehetnek olyanok, amelyek a Járőrszabályzatban is megtalálhatóak, ez azonban nem jelenti azt, hogy azok csak járőr által ellátható feladatok lennének. Az elsőfokú bíróság álláspontja csorbitja a munkáltató alperes azon jogát, hogy a felperes munkaköri leírásának elemeit az adott munkakör keretei között egyoldalúan meghatározza. Konkrét munkaköri feladatokat egyetlen jogszabályhely sem határoz meg, azokat a munkáltató a munkaköri leírásban rögzíti. Az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon, a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjába ütközően állapította meg, hogy a felperesi feladatellátás többletdíjazásra jogosít. A felperes az eredeti szolgálati feladatai mellett nem egy másik beosztáshoz tartozó, azaz teljes járőri munkakört látott el, így megbízási díjra nem jogosult.

[6] Az összecszerűség körében a 31/2015. BM rendelet 35. § (6) bekezdésére és 33/2015. BM rendelet 10. § (2) bekezdésére utalással kifejtette, hogy a helyszínelési feladatok a felperes munkaidejének körülbelül 10 %-át tették ki, és ehhez képest a felperes a teljes illetményét megkapta. A más beosztásba tartozónak minősített feladatok nem tekinthetők olyan többletterhelésnek, amely a hivatkozott jogszabályhelyeknek megfelelő követelményszintet eléri. A felperes alacsonyabb beosztásba tartozó feladatokat végzett, a feladat bonyolultságára, a többlettudás szükségességére alappal nem hivatkozhat ítéletében az elsőfokú bíróság. Mindezekre figyelemmel a Hszt. 71. § (5) bekezdésében meghatározott minimumértéket, a rendvédelmi illetményalap 50 %-át sem haladhatja meg a megbízási díj mértéke a jogalap fennállása esetén.

[7] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását, 25.000 forint másodfokú perköltségigény mellett. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet helytállón állapította meg, hogy a felperes helyszínelő beosztásába a pertárgyi feladatok nem tartozhatnak bele. Hivatkozott a tárgykörben született több felsőbbbírósági eseti döntésre, mely szerint az adott beosztásba tartozás kereteit a beosztás elnevezése már eleve jelzi, az ezen túlterjeszkedő munkáltatói igény a beosztásokat kérdőjelezi meg. A pertárgyi feladatok járőri beosztásba tartozóak a Járőrszabályzat II. és IV. fejezete alapján. A Hszt. 71. §-a szerinti megbízási díj megítéléséhez nem a járőri beosztás teljes ellátása szükséges, a munkaköri leírásban foglaltak a Kúria kialakult gyakorlata szerint egyoldalúan nem bővíthető. Ezt erősíti a munkakör és a munkaköri leírás elhatárolásának jogi szabályozása a Hszt. 44. § (1) bekezdése, 45. § (1) és (3) bekezdése szerint, valamint az ahhoz kapcsolódó bírói gyakorlat, mely alapján a rendvédelmi szerv szabadon csak egy adott kinevezésen, az adott beosztáson belül határozhatja meg a hivatásos munkaköri feladatokat. Iratellenesnek tartotta azt az alperesi megállapítást, hogy a felperes a munkaidejének 10 %-át tette ki a helyszínelés figyelemmel arra, hogy a perbeli időszakban 258 balesetet helyszínelte. A megbízási díj összecszerűsége szempontjából a sebességellenőrzési, fokozott ellenőrzési és közlekedésrendészeti többletfeladatok mértéke tekinthető relevánsnak, melyek alapján bizonyításra került, hogy azok rendszeresek és visszatérőek voltak. Amennyiben az alperes mindezeket a munkaidő 90 %-ának tartja, még inkább okszerűtlenül sérelmezi az elsőfokú bíróság által meghatározott havi díj mértékét.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. A felülvizsgálat felülbírálati jogkörét illetően a másodfokú bíróság rögzíti, hogy az alperes fellebbezésében hivatkozott a 30/2015. BM rendelet, valamint a Hszt. 71. § (2)-(4) és (6) bekezdései megsértésére, azonban ezzel összefüggően a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait nem adta elő, ezért – a Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel – az ítéltábla ebben a körben nem vizsgálódhatott, mivel a fellebbezésnek e normával összefüggésben nem voltak olyan érvei, amelyeket a másodfokú bíróság összevethetett volna az ítéleti indokolással. Az ORFK utasítás szolgálati viszonyra vonatkozó szabály [Hszt. 2. § 30. pont], de nem jogszabály, a 60/2010. ORFK utasítás egyes rendelkezéseinek (vagy egészének) helytelen értelmezésére történő hivatkozás önmagában fellebbezésre nem adott alapot [Kp. 99. § (1) bekezdés], ezért a másodfokú bíróság az ORFK utasítás fellebbezésben felhívott részletszabályaival kapcsolatos álláspontját csak az eldöntendő jogkérdés (a kereseti igény jogalapjának fennállása) megítéléséhez szükséges mértékben ismertette. A Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja körében kifejtett elsőfokú ítéleti indokolást a fellebbezés nem támadta, ezért a jogalap körében a másodfokú bíróság felülbírálatának terjedelme csak a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára terjedhetett ki. Ekként a fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság az alábbiak szerint értett egyet.

[10] A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának megsértésére hivatkozással az alperes azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság a felperes megbízási díjra való jogosultságát ezen jogszabályi rendelkezés téves értelmezésével állapította meg. A másodfokú bíróság kiemelten utal arra, hogy a megbízási díjra való jogosultság kapcsán az elsőfokú bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a felperes által ellátott feladatok a helyszínelői beosztásába tartoztak-e vagy sem.

[11] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak. Ugyanakkor hangsúlyozandó: az alperesnek az a joga, hogy a felperest a helyszínelői beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett ellenszolgáltatásra való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[12] Alaptalanul hivatkozott az alperes a fellebbezésében arra, hogy a felperes mindazon feladatokat köteles volt ellátni, amelyek a közlekedésrendészeti szakterület

tevékenységi körébe tartoznak, mert önmagában a szervezeti struktúra alapján valamely beosztáshoz tartozó munkaköri feladatok köre nem határozható meg. A munkaköri leírás azoknak a feladatoknak a körét jelöli ki, amelyeket a munkavállaló a jogviszonya fennállása alatt általában – külön utasítás nélkül is – végezni jogosult és köteles. A munkakörre vonatkozó előírások azonban csak bizonyos mélységig rögzítik a munkavégzés kereteit, a munkavállaló általános munkavégzési kötelezettségét konkrét tartalommal a munkáltató utasításai töltik meg; ez azonban csak akkor szabályszerű, ha az utasítás a munkakör kereteit nem lépi túl. Amennyiben jogi norma (akár közjogi szervezetszabályozó eszköz), így a felperes vonatkozásában a 60/2010. ORFK utasítás egyértelműen, kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkaköri leírás elkészítésekor a munkáltatónak ahhoz kell igazodnia, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők, és a többletfeladatok ellátásáért a hivatásos állomány tagja ellenszolgáltatásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., BH2018.259., Mfv.I.10.751/2016/4., Kf.III.39.053/2021/8.). A munkáltató tehát esetenként valóban utasíthatja a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére is – így a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás 79. pontja szerinti, a közlekedési forgalomellenőrző járőrszolgálat részét képező feladatok ellátására is –, ezzel azonban nem sértheti a beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát.

[13] Az alperesnél a felperes helyszínelői beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A következőes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapból eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását. Az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön, tehát beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be.

[14] Az irányadó bírósági gyakorlatból az következik, hogy a felperes beosztásához igazodóan kell meghatározni a ténylegesen végzett feladatokat, és az nem fedhet le több másik beosztást. E nélkül teljesen kiüresedne a besorolásra, az illetményre és a megbízásra vonatkozó szabályozás. Az alperes tehát szabadon csak egy adott beosztáson (munkakörön) belül határozhatja meg a felperesi munkaköri feladatokat, a jogszabály által szabályozott besoroláshoz és illetményhez kötve van (a Kúria Mfv.II.10.179/2011/4.).

[15] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által a perbeli időszakban a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a beosztásához tartoztak. A Kúria korábbi határozataiban (Kf.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) leszögezte, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, melyből következően a felperest megbízási díj illeti meg, amennyiben rendszeresen nem a beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként, ahogyan ez a perbeli esetben megvalósult.

[16] Alapvetően érvelt az alperes azzal, hogy a felperes a helyszínelői beosztásán kívüli sebességmérési és egyéb feladatok teljesítésével a beosztásába tartozó és többletfeladatnak nem minősülő tevékenységet látott el. Túl azon, hogy az alperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem vitatta az elsőfokú bíróság helytállóan hivatkozott arra, hogy a 60/2010. ORFK utasítás kógens módon meghatározza a helyszínelő által ellátandó feladatok körét, amelyek között a keresetben megjelölt feladatok nem szerepelnek. Mindezek alapján nem állítható, hogy a felperes a sebességmérési és egyéb feladatok teljesítésével a saját beosztásába tartozó tevékenységet végzett; nem kétséges, hogy jogosult volt e feladatokat ellátni, ez azonban – amennyiben többletfeladat-ellátásra került sor – nem zárja ki a felperes megbízási díjra való jogát.

[17] A másodfokú bíróság kiemelten utal arra, hogy a hivatásos állomány tagjának többlettevékenységéért járó megbízási díj jogalapja körében a kiforrott ítélkezési gyakorlat szerint a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a szolgálati beosztáson kívüli tevékenység bír jelentőséggel. Ahogyan arra az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott, a hivatásos állomány tagjának a szolgálatteljesítése során a munkaköri leírásban rögzített és a munkáltató rendelkezése alapján a beosztáshoz tartozó, illetve a munkaköri leírásban konkrétan nem nevesített feladatokat is végre kell hajtania, a beosztáshoz nem tartozó feladatkör ellátása azonban többletszolgálatnak minősül, amelyért – amennyiben az az adott szolgálati beosztáshoz nem tartozó rendszeresen elvégzett további tevékenység – a hivatásos állomány tagja ellenszolgáltatásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., BH2018.259., Mfv.I.10.751/2016/4.). A munkáltató utasítási joga az alperesi állásponttal szemben nem korlátlan, ezért csak olyan feladatot határozhat meg egy adott munkakörhöz rendelt, amely annak keretei közé tartozik. Egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós ellátása – nem tekinthető az adott munkakör részének (Kfv.VII.37.193/2020/8., Kf.VII.39.246/2020/4., Kf.VIII.39.804/2021/4.).

[18] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vont le azt a következtetést, hogy a felperes rendszeresen, visszatérően beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát megalapozták. Az alperes a jogalap körében tévesen hivatkozott a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának sérelmére: a megbízási díjra való jogosultság elsőfokú ítéletben történt megállapítása – az alperes álláspontjával szemben – az irányadó jogszabályi rendelkezések helyes értelmezésén és alkalmazásán alapult.

[19] Az alperesi vitatásra figyelemmel a másodfokú bíróság vizsgálta az elsőfokú mérlegelési tevékenység jogszerűségét. Mivel az alperes nem állapította meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap (38.650 forint/hó) 100%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl; figyelembe vette a többletfeladatok nagy számát, visszatérő, rendszeres jellegét és ellátásuk folyamatosságát. Mindezekre tekintettel alappal állapította meg, hogy a rendvédelmi illetményalap 50-200%-áig terjedő keretek között a 100%-os mértékre irányuló kereseti igény a többletfeladatok gyakoriságára, jellegére tekintettel nem tekinthető eltúlzottnak. Ezzel kapcsolatban ellentétes állítást az alperes nem fogalmazott meg, azt cáfoló bizonyítékra nem

hivatkozott. Mindezek hiányában a jogsértés tényének (a fellebbezésben felhívott jogszabályi rendelkezésből beazonosíthatóan a megbízási díj aránytalan mértékének) alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság mérlegelését jogszerűtlenné nem tehette, ezért az alperes a mérlegelés során figyelembe vett tények fennállását, a mérlegelés okszerűségét sikerrel cáfolni nem tudta, így az összecszerűség körében tévesen hivatkozott a Hszt. 71. § (5) bekezdésének, a 31/2015. BM rendelet 35. § (6) bekezdésének és a 33/2015. BM rendelet 10. § (2) bekezdésének sérelmére.

[20] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[21] A pervesztes alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó, és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[22] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdés és 46. § (1) bekezdés alapján meghatározott (111.312 forint) összegű fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[23] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[24] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. június 26.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bíró Péter s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.
----------------------	---------------------	-------------------------------

a tanács elnöke	előadó bíró	bíró
-----------------	-------------	------